

PIA ALLERSLEV PÅ DYBT VAND

Som politiker kan man på flere måder komme ud på dybt vand. Denne gang foregik det dog ude på det smukke Øresund, hvor borgmesteren forsøgte sig ud i fiskeriets svære kunst.

AF OLE PEDERSEN

Der var knus og kindkys, da Pia Allerslev tog imod gæsterne ved sin 40-års fødselsdag og blandt gæsterne var Amager Øst lokaludvalg, som forærede borgmesteren en tur ud på det dejlige Øresund med Flyvefisken.

D. 29 juni indløste borgmesteren gaven og sammen med veninden Lene og deres fire børn, sejlede den stoute skipper Karl Vogt Nielsen dem ud på det dybe vand i Øresund, hvor de gode torsk plejer at opholde sig.

Og torsk blev der fanget og bagefter gik turen ind i havnen, hvor man kan se det smukke København fra søsiden.

Om venstrekvinden Pia Allerslev og enhedslisteskipperen Karl Vogt Nielsen fik krydset politiske klinger og kom ud i høj søgang, melder historien dog ikke noget om.

HISTORIEN OM BØRNEHAVEN "AMAGERBRO"

AF MAJBRITH ANDERSEN

I en gammel barak, der oprindeligt blev brugt som barak for flygtninge i Frøstrup lejren efter krigen, beliggende på St. Møllevvej 13, har der i 63 år været børneinstitution, oprindeligt oprettet af

Toms Chokolade Fabrik, Glud, Marstrand og Dumex der dengang lå omkring St. Møllevvej, der oprettede børnehaven som en selvejende institution.

Den 1. januar 2012 oprettede vi den private institution, børnehaven "Amagerbro". Der var sket det, at den 63 år gamle bygning ikke længere var sund at opholde sig i på grund af fugt og risiko for svamp i bygningen.

Da vedligeholdelsen af den gamle slidte barak blev en for stor byrde i forhold til de ressourcer, vi fik tildelt, gik vi i samarbejde med paraplyorganisationen: Frie børnehaver og fritidshjem i gang med at søge midler til en renovering. Det blev klart at denne renovering ville koste lige så mange penge som at bygge en ny og tidssvarende institution, derfor var der enighed om at en helt ny bygning skulle være løsningen.

MIDLERTIDIGE PAVILLONER ER ET FREMSKRIDT

01. februar 2012 flyttede vi i midlertidige pavilloner, hvilket på mange måder var en forbedring i forhold til barakkens tilstand, da vi flyttede ud af den. Vi har nu pavilloner i to etager. Som noget helt nyt inkluderer "Amagerbro" nu også en vuggestue, således at vi tager imod børn fra 6 mdr. til 6 år. Vi har udvidet børneantallet i forbindelse med at vi fik flere m² i vores nye pavillon bygninger, og har nu pladser til 60 børn fra hele verden.

BØRN TRIVES BEDST I VELDEFINERED MILJØER

Frie børnehaver og fritidshjem, er i gang med at planlægge byggeriet af en helt ny og anden måde at tænke institution på. I samarbejde med anerkendte forskere fra DPU, Arkitekter, og designere, bygges et hus der i høj grad definerer pædagogik-

ken der arbejdes efter. Forskerne fastslår at idealet for voksenstyrede aktiviteter er 50 % af tiden, og de resterende 50 % er børnene aktiveret på andre måder, f.eks. fri leg, læsning, afslapning, spisning og søvn. I dag kan forskere se at det langt fra forholder sig på den måde i de fleste institutioner. Børn trives bedst i overskuelige og veldefinerede miljøer, hvilke forskere og designere sammen har fundet en løsning på. "Amagerbro" bygges i to etager til 144 børn fordelt i 4 "Bo grupper" bestående af 24 børnehavebørn og 12 vuggestuebørn i hver gruppe. Alle Bo grupper har egen indgang, og egen garderobe. Alle m². er udnyttet til børnenes muligheder for leg og udvikling, og med tanke på hvilke aktiviteter man forstiller sig skal foregå. Rummene er indrettet hensigtsmæssigt og fleksibelt så tanker om leg, læring og aktiviteter er tydelige for børn og voksne.

ANSATTE, BESTYRELSE OG FORÆLDRE ER INDDRAGET

Vi tilstræber at have to uddannede pædagoger og en medhjælper i alle børnegrupperne, og i et stort hus forventer vi at der er fleksibilitet i forhold til at dække sygdom ind de 4 Bo grupper imellem, således at børnene vil møde kendte voksne, også ved sygdom. I Vuggestuegrupperne forsøger vi at bemande ekstra, når der f.eks. er mange små nye der skal starte samtidig, eller kort efter hinanden.

Undervejs i processen er både ansatte, bestyrelse, og forældre inddragede, og forskerne underviser personalet i hvordan de kan arbejde med indretningen og pædagogikken i det nye hus.

Pædagogikken er tænkt også at skulle foregå på legepladsen, således at også legepladsen indrettes med henblik på voksenstyrede aktiviteter i forskellige zoner på legepladsen. Et eksempel er et udendørs køkken, hvor man kan arbejde med de forskellige ting der dyrkes i drivhuset og de forskellige plantekasser. På vuggestuens legeplads som ligger på det flade tag, er der planlagt både hvile, sanser, og bevægelses zoner. Selvfølgelig vil der stadig være masser af tid til, at børnene laver lige nøjagtig

det de har lyst til at lave på legepladsen, uden en voksens indblanding.

"Amagerbro" er af Frie Børnehaver udvalgt til dette projekt, da vi har en sjældent stor grund og tillige en dejlig have, vi ligger først på Amager, b.l.a. med Øresundskollegiet tæt på, som traditionelt har brugt "Amagerbro" som deres institution, og dermed har vi altid haft børn fra hele verden. Dette er en af de ting vi vil arbejde hårdt på at fastholde, selvom vi som privat institution ikke serviceres af kommunens pladsanvisning.

ØKOLOGISK MAD FRA ET BORTFORPAGTET KØKKEN

I den nye bygning er der tænkt et stort industri køkken, som forpagtes ud, der skal "Amagerbro" have alle sine måltider fra, som i øvrigt er økologiske, og forældre skal kunne bestille dagens ret med hjem, til en rimelig penge. Nærmiljøet tænkes også at kunne inviteres til afhentning af dagens ret, til f.eks. pensionisterne eller andre med behov for madlevering.

Prisen for en plads i "Amagerbro" er den samme som i en kommunal institution, det er også en målsætning, der er afgørende, vi er en institution for alle børn uanset forældrenes indkomst. Desuden gives der samme tilskud til forældrebetalingen, som i en kommunal institution. Vi er en non-profit institution, dvs. et eventuelt overskud bliver brugt i institutionen.

Vi har vores egen opskrivning, og følger også her kommunens principper, dvs. opskrivningsdato er prioriteret, ligesom søskende har fortrinsret. Dog er vi begyndt at opkræve 100 kr. for opskrivning, idet der er lidt omkostninger i dette arbejde.

Hermed fortsætter eventyret, for "Amagerbro" der under Frie børnehaver og fritidshjems beskyttende vinger, får lov at udvikle sig i takt med at kravene i samfundet ændrer sig, forsøger "Amagerbro" at følge med, og servicere vores børn og forældre efter bedste evne.

Vi tror på, at kvalitet medfører, at vi ikke behøver at frygte at komme til at mangle børn i "Amagerbro".

FRA NEPAL TIL AMAGER

AF HANNA VESALAINEN HIRSLUND

Jeg har været fuldtidsansat som tværkulturel sekretær i Mødested Amager i Kvarterhuset siden april i år. I Mødestedets arbejde gælder det om, at række hånden ud til beboerne her i området, at være sammen om at bygge en tilværelse, hvor der er plads til alle.

Jeg har boet på Amager siden 2004. Jeg trives i omgivelser, hvor der er forskellige folk, forskellige kulturer og sprog. Det er blandt andet derfor at jeg også trives på Amager. Jeg er født i Nepal af finske forældre tilbage i 70'erne og voksede op i et etnisk farverigt miljø med sydasiater, europæere, amerikanere, østasiater og australiere. I min verden er der dejlige mennesker, og så er der ubehagelige, farlige, magtsyge, inspirerende, varme og tiltrækkende mennesker. Og disse findes alle steder i verden, uanset hvordan tøjet, ansigtet eller håret ser ud.

HELE VERDEN ER I BEVÆGELSE

Amager er en ø med mange tilflyttere, både fra andre steder i Danmark og længere fra. Jeg har prøvet det med at flytte til et andet land både som barn og som voksen. Det er en totaloplevelse: hele verden er i bevægelse, alle de faste punkter i ens liv er forsvundet og man sejler.

Vi lærer vores kultur at kende som børn. Hele barndommen er forberedelse til vok-

senlivet. Når man flytter til en anden kultur som voksen er det, som om ens opvækst har været en "forkert uddannelse". Tænk bare hvordan det ville være at blive sat på arbejde i et travlt restaurantkøkken med psykologuddannelse eller hvis en graffiti-kunstner skulle overtage en bondegård. Som en nyankommet indvandrer kan man ikke bruge særlig meget af det man har lært, så man kommer ofte til at føle sig lidt usyndig, når man ikke kan leve op til de forventninger omgivelserne har til en

voksen. Ofte skal man bygge hele sit netværk forfra. Man bruger rigtig mange ressourcer på det. Og man bliver aldrig helt færdig med sin nye "uddannelse". I min splittelse mellem Danmark, Finland og Nepal er de sociale kontakter alt afgørende. Når jeg sidder med mine venner, føles hele verden som et stort hjem, uanset hvor jeg befinder mig. Men i nogle ensomme øjeblikke kan jeg føle mig kulturelt hjemløs.

VÆRDIFULDE SOCIALE RESURSER

Kulturel forskellighed behøver ikke at være nogen hindring for fællesskabet. Jeg har for nyligt læst en bog der hedder Flerkulturelle rødder. Den handler om mennesker som vokser op med to eller flere kulturer, både danskere med udenlandsk opvækst og andengenerationsindvandrere, altså danskere med en anden etnisk baggrund. Bogens konklusion er bl.a., at disse mennesker har nogle særlige ressourcer, som er meget værdifulde i den globaliserede verden. Folk med erfaringer fra flere kulturer har ofte nemt ved at omgås med anderledes mennesker, er som regel mere åbne for andre måder at gøre ting på og kan tænke udenom boksen. Disse ressourcer kan vi benytte os af her på Amager, for Amager er fuld af flerkulturelle mennesker.

SOM KRISTEN TROR JEG PÅ GUD

Vi taler meget om tolerance. Tolerance

er passivt, den prøver ikke at overvinde afstanden – den kan også være lige gyldighed. Vi skal være mere end det. Som kristen tror jeg på en Gud, som elsker sit skaberværk. I Bibelen står der "For hele loven er opfyldt i det ene ord: »Du skal elske din næste som dig selv.« Det er noget af en udfordring for os storbyboere, som bor side om side med folk vi aldrig har mødt før. Og vi ved ikke noget om vore naboers baggrund, familie, venner, arbejde, religion, kultur, politiske tilhørsforhold eller psykiske tilstand. Apostlen Johannes skriver "Frygt findes ikke i kærligheden, men den fuldendte kærlighed fordrer frygt". Kærlighedens modpol er frygt. Frygt isolerer, kærlighed er nærvær. Frygt bygger mure, kærligheden åbner døre. Frygt er angst, kærlighed er glæde.

Vi skal komme hinanden i møde. Kærlighed er den kraft, der gør, at vi kan give hinanden plads samtidig med, at vi skaber kontakt og nærvær. Den danske gospelsanger Jukka Leppilampi har skrevet en sang om kærlighed, hvor han siger, at kærlighed er "et rum for ham at vokse som menneske, et rum for dig at vokse som menneske – den største af hemmelighederne". Det er den røde tråd i Mødested Amagers arbejde. Vi tror på, at når Guds kærlighed virker i os, er der plads til alle at vokse som mennesker. Og sådan et sted er et godt sted at bo.